



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 102/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou [REDACTED], [REDACTED], pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 123/2008 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. januára 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou [REDACTED], [REDACTED], pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 123/2008 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že *«má postavenie navrhovateľa v kompenzačnom konaní vedenom od 21.07.2008 na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 24 C/123/2008 na náhradu škody a zaplatenie nemajetkovej ujmy - vid'. príloha č. 1, pričom nárok na predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a náhradu škody uplatnil na Ministerstve spravodlivosti SR dňa 16.01.2008, teda kompenzačné konanie o odškodnení z pohľadu ESLP a teda aj stav právnej neistoty sťažovateľa o výsledok konania v dôsledku ústavne nekonformného konania porušovateľa, odňatia sťažovateľovi možnosti riadne konať pred súdom zneužitím práva majúceho za následok porušenie práva sťažovateľa na prístup k súdu a práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivé súdne konanie v primeranej lehote trvá už viac ako 8 rokov, keďže porušovateľ zašiel až tak ďaleko, že hrubo porušil základné práva sťažovateľa, neumožnil mu riadne konať pred súdom, vydal dňa 23.06.2014 svojvoľne rozsudok v neprítomnosti sťažovateľa, tento sťažovateľovi nedoručil v súlade s ust. §-u 48 ods. 1 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre okresné sudy do [REDAKOVANÉ] (príloha č.3), rozsudok zo dňa 23.06.2014 č. k. 24 C/123/2008-174 praktikami „o nás, bez nás“ opatril doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, spis archivoval.»*

3. Ďalej sťažovateľ okrem iného uviedol, že *„nahliadnutím do spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 24 C/123/2008 bolo sťažovateľom (navrhovateľom) zistené, že Okresný súd Bratislava I ústavne nekonformne a v dôsledku krajne formalistického a tendenčného konania vymykajúceho sa požiadavke na spravodlivosť súdneho konania a právu účastníka konania na prístup k súdu a právu na súdnu ochranu pochybil.*

*Porušovateľ v dôsledku porušenia ust. §-u 47 ods. 2 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre okresné sudy nezabezpečil osobnú prítomnosť sťažovateľa na pojednávaní dňa 23.06.2014, hoc bol k tomu povinný, keď ho predvolával na pojednávanie z adresy [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (( dôkaz - obálka súdu zo dňa 7.05.2014 (príloha č. 4) dokumentujúca, že sťažovateľovi nebolo súdom doručené*

predvolanie na pojednávanie dňa 23.06.2014, predvolanie (príloha č. 4a)), pričom ho mal predvolávať cestou [REDAKOVANÉ] aplikáciou ust. §-u 48 ods. 1 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre okresné sudy.

Teda pojednávanie dňa 23.06.2014 sa uskutočnilo v neprítomnosti sťažovateľa, sťažovateľ nemal reálnu vedomosť o tomto pojednávaní.

Na tomto pojednávaní porušovateľ zjavne svojvoľne a tendenčne zneužitím procesného práva vec prejednal (vedomým porušením ust. §-u 101 ods. 2 O. s. p. a zneužitím procesného práva) a nezákonne rozhodol; dôkaz - Zápisnica o pojednávaní dňa 23.06.2014, na ktorom bol v neprítomnosti sťažovateľa vynesovaný rozsudok č. k. 24 C/123/2008-174 (príloha č. 5) a to aj napriek tomu, že porušovateľ vedel z informačného systému, že sťažovateľ sa nachádza vo väzbe v [REDAKOVANÉ] na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I vo veci č. k. 5 T 52/2009 a vedel, že nezabezpečil jeho účasť na pojednávaní v súlade s ust. §-u 47 ods. 2, § 48 ods. 1 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre okresné sudy, hoc tak bol povinný!!!

Postupom porušovateľa nebola sťažovateľovi umožnená plnohodnotná realizácia jeho procesných práv, ktoré mu ako účastníkovi konania priznáva Občiansky súdny poriadok ako aj Ústava SR (čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 - právo byť prítomný na pojednávaní a právo vyjadriť sa) ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznávajú, a to všetko dňa 23.06.2014, kedy Okresný súd Bratislava I fingoval splnenie zákonných podmienok k zabezpečeniu účasti sťažovateľa na tomto pojednávaní ... Aj napriek tomu svojvoľne bez umožnenia sťažovateľovi účinnú a efektívnu realizáciu práv priznaných platnými ust. O. s. p. (§ 1 a nasl.) a čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru svojvoľne konal a v neprítomnosti sťažovateľa, rozhodol rozsudkom a to zjavne protiústavne a nezákonne (nedostatočne zistil skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil), hoc z informačného systému vedel a musel vedieť, že sa sťažovateľ nachádza od 12.04.2014 v [REDAKOVANÉ], teda že je obmedzená jeho osobná sloboda, že je tu prekážka brániaca mu prístup k súdu a realizáciu práva na spravodlivé súdne konanie, keďže došlo k porušeniu jeho práva na prístup k súdu a odňatia možnosti mu riadne konať pred súdom, porušeniu práva rovnosti, porušeniu ust. §-u 18 O.s.p., porušeniu práva na kontradiktórne súdne konanie, porušeniu práva navrhnuť dôkazy do vyhlásenia súdu o skončení dokazovania k porušeniu

*práva na zhrnutie svojich návrhov a aby sa vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci záverečnej reči podľa §-u 118 ods. 4 O. s. p. porušeniu práva byť osobne prítomný na verejnom vyhlásení rozsudku a porušeniu práva vypočúť si stručné odôvodnenie rozsudku a poznať tak právnu argumentáciu súdu...*

*Teda nie vinou sťažovateľa, ale vinou ústavne nekonformného a neakceptovateľného postupu Okresného súdu Bratislava I a to všetko dňa 23.06.2014 a nasl. sa zásielky súdu doručované na adresu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vracali porušovateľovi ako nedoručené, neprevzaté v odbernej lehote, čo malo za následok, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.06.2014 vinou odignorovania ust. §-u 48 ods. 1 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre okresné sudy nebol sťažovateľovi nikdy (do podania tejto ústavnej sťažnosti) účinne doručený do vlastných rúk, teda nemohla nastať fikcia jeho doručenia, rozsudok nenadobudol právoplatnosť a ani vykonateľnosť a aj napriek tomu bol opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, následne bol spis č. k. 24 C 123/2008 nezákonne archivovaný - vid'. mail INFO kancelárie okresného súdu zo dňa 4.11.2015 (príloha č. 8).“.*

4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

1. *Základné právo [REDAKOVANÉ] na prístup k súdu a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo rovnosti účastníkov konania zaručené podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod č. k. 24 C/123/2008 porušené boli.*

2. *Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 24 C/123/2008 konal bez zbytočných prieťahov, sťažovateľovi doručil rozsudok č. k. 24 C/123/2008 -174 zo dňa 23.06.2014.*

3. *[REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000, Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.*

██████████ ██████████ priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 7.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. ██████████ priznáva úhradu trov konania v sume 303,04 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne - advokátky ██████████ do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

## II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu. Ústavný súd sa preto zaoberal namietaným

porušením práv v rozsahu, v akom ich sťažovateľ, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, vymedzil v petite sťažnosti, teda porušením základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

8. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal z toho, že podľa právneho názoru sťažovateľa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku nesprávneho procesného postupu okresného súdu, najmä s poukazom na to, že v konaní trvajúcim 8 rokov okresný súd vydal 23. júna 2014 rozsudok na pojednávaní bez prítomnosti sťažovateľa a bez toho, že by ho riadne predvolal, pričom rozsudok mu nikdy nebol zákonným spôsobom doručený, čo sťažovateľ zistil nahliadnutím do spisu.

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

10. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

11. Ústavný súd v súvislosti s námietkami sťažovateľa poukazuje na svoje rozhodnutia, podľa ktorých všeobecné súdy sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie základných práv a slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje, preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (porovnaj I. ÚS 9/00, II. ÚS 592/2013, III. ÚS 375/2010, IV. ÚS 26/04). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (porovnaj I. ÚS 22/03, II. ÚS 349/08, II. ÚS 421/2013, III. ÚS 152/03, IV. ÚS 177/05). Za situácie,

ak právny poriadok pripúšťa iné možnosti nápravy uplatnením riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016 (ďalej aj „OSP“), nemožno sa domáhať ochrany svojich práv v konaní pred ústavným súdom.

12. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 201 a nasl. pripúšťaťal proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Ak bol teda sťažovateľ toho názoru, že mu rozsudok okresného súdu nebol účinne doručený, a nemohla tak nastať fikcia doručenia ani nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, mal jednak požiadať okresný súd o jeho opätovné doručenie a predovšetkým mal tento rozsudok napadnúť odvolaním na príslušnom krajskom súde ako súde odvolacom. Účinné doručenie rozsudku (§ 47 ods. 2 OSP), ako aj porušenie práv sťažovateľa okresným súdom mal v prvom rade posudzovať odvolací súd.

13. Podľa právnej úpravy konania pred všeobecnými súdmi v znení platnom do 30. júna 2016 a judikatúry všeobecného súdnictva sú závažné procesné pochybenia súdov dôvodom na podanie odvolania (§ 201 a nasl. OSP), prípadne (za splnenia zákonom ustanovených podmienok) aj na podanie dovolania [§ 237 písm. g) OSP (pozri napr. IV. ÚS 26/04, IV. ÚS 201/04)].

14. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd vychádzal z toho, že sťažovateľ v sťažnosti sám uviedol, že namietané porušenie označených práv zistil nahliadnutím do predmetného súdneho spisu (v sťažnosti nekonkretizoval dátum), no napriek tomu vo veci podľa § 201 a nasl. OSP v znení platnom do 30. júna 2016 nepodal odvolanie, ale priamo uplatnil sťažnosť na ústavnom súde. Neuplatnenie zákonnej možnosti účinnej ochrany práva sťažovateľa na príslušnom všeobecnom súde nemožno nahradzovať sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže založiť svoju právomoc na konanie až vtedy, ak fyzická osoba (alebo právnická osoba) nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv, čo však v danej veci nebolo aktuálne.

15. V súvislosti s uvedeným ústavný súd poukazuje na to, že ústava ani zákon o ústavnom súde nepripúšťajú, aby si účastník konania zvolil medzi súdnymi orgánmi ochrany porušených základných práv a slobôd, naopak, čl. 127 ods. 1 ústavy jednoznačne požaduje vyčerpanie všetkých účastníkovi dostupných a účinných prostriedkov nápravy.

16. Keďže sťažovateľ nevyužil účinný opravný prostriedok, ktorý podľa zákona mal k dispozícii v konaní pred všeobecným súdom, ústavný súd opierajúc sa o princíp subsidiarity sťažnosť odmietol z dôvodu nedostatku právomoci na jej prejednanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

17. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2017